

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, n° 37-39, te Tongeren.

Buitengewone Premie aan onze geabonneerden.

PORTRET IN OLIEVERF.

Alle geabonneerden aan den POSTRIJDER, oude of nieuwe, hebben recht op een artistieke premie, van het grootste belang. Ingevolge een overrekenkomst welke wij gesloten hebben met M. Th. LAPORCE, kunstschied van talent, zal ieder onzer geabonneerden kosteloos recht hebben op zijn PORTRET IN OLIEVERF.

Deze premie bestaat in een PORTRET IN OLIEVERF, met een aanzienlijke verhoging der modellen visiekaart, in eenen prachtige gouden en fluweelachtigen kader, stijl acaïen, grootte 32 X 28 en geeft recht: 1° op de volstrekte gelijkijns, 2° op de ongeschonden terugkeer per modelphotographie.

Om deze dezer premie te bekomen, is het voldoende aan den schilder een goede photographie te sturen, vergezeld van een premiebon.

Dit bon, dat al de noodige inlichtingen inhoudt, zal door ons geleverd worden aan elk geabonneerde die er de aanvraag zal doen aan den uitgever van den POSTRIJDER (onder voorwaarde er eenen postzegel van 10 centimeën bij te voegen om de verzendingskosten te dekken).

Proeven dezer bijzondere premie zijn teontogesteld in de burealen van den POSTRIJDER der provincie Limburg, Grootte Markt, 37 & 39, te Tongeren.

De personen die den Postrijder niet regelmatig zouden ontvangen, worden verzocht er ons oomiddellijk kennis van te geven.

TONGEREN, DEN 7^e JANUARI 1899.

Van alles wat.

In November 1886, toen in de Kamer het antwoord besproken werd dat men zou geven op de openingsrede van den Koning, zegde de heer Bara tot de katholieken:

- « Vergaet het niet: Uw talrijker meerderheden dat de nog zijn in duigen gestort, wanneer zij in volten bloei schenen te zijn. Uwe gansche politiek heeft geene andere drijfveer dan het belang en de heerschzucht der geestelijken. Het land zal zich daarvan meer en meer overtuigen, en een spoediger dan men denkt tot het liberaal raal regien wederkomen! »

Twaalf jaren zijn voorbij en de liberalen hebben minder hoop dan ooit aan het bewind te geraken.

Dat bewijst hoe klein het politiek doornicht van den heer Bara is, alsook dat het stielijne van profetaat hem niet goed staal.

De man is enkel goed voor papenverleijer.

Men lacht fel te Brussel over de goede poets, die de algemeene raad van de socialistische werkerspartij gespeeld heeft aan de doctrinairen.

Gij weet dat de mannen van de roode vlag-toem men hun verzoek in het drie-voudig verbond te treden, geantwoord hebben dat zij niet met de liberale partij zouden

DE HUT VAN ONKEL TOM

Alle namen naar verschillende kanten de vlucht, behalve Sambo, die op de gunst, welke M. Skegas hem als bevoorrecht groepsmaker bewees, vertrouwen, staan bleef en slechts buigde, als de meester eenen slag naar hem deed.

— O, meester, wij zijn het niet, wij zijn altijd onrechtelijk. Het zij die niet-welwelingen. Zij maken het lastig; het is alsof zij gedurig ruzie met ons zoeken.

Daarop keerde M. Skegas zich naar Tom en Adol, die, zonder veel te vragen, eenige schoppen en slagruw; gaf een algemeen bevel om goede jongens te zijn en te gaan slapen, en ging weder heen.

Terwijl hij in de slaapzaal der mannen plaats had, is de heer misschien wel nieuwsgierig geweest, om een in het aangrenzende vertrek te kijken, dat voer de vrouwen was bestemd.

In allerlei houdingen op den vloer uitgestrekt, kon hij daar eens menig gedachte zien, van alle tinten van kleur, van het zuiverste zwart af tot geheel blank, en van alle jaren, van de kindsheit tot den grijzen ouderdom, die nu liggen te slapen. Hier is een bevallig meisje van tien jaar, hier moeder-gisteren werd verkocht en dat zich nu op leide. Daar een oude afgewerkte negerin, wier moed-er armen en veele vingers van harden arbeid spraken, wachtende om morgen, als afgeleerde waar, verkocht te worden voor wat zij

was om dertig duizend dollars te doen, en dit was toch wat de veel geld, om voor zijn begin-selven te offeren; nu zich dus wel bedacht te hebben, en raad te hebben gevraagd aan lie-den, die hij wist dat hem een raad naar zijn zin zouden geven, schreef broeder B., aan zijn procureur, dat hij de zaak moest behouden, gelijk hem het beste voorkwam, en hem het bedrog maar overmaken.

Daags nadat die brief te Nieuw-Orleans aankwam, werden Suez en Emmeline in beslag genomen en naar het depot gebracht, om daar de algemeene verkoopning af te wachten. Terwijl zij nu zo te maancht, dat door het getrouwd, konnen wij naar haar spreken luisteren. Broeder Schieve, maar naar, opdat de reise het niet van de andere hooren zal.

— Moeder, leg uw hoofd nu in mijnen schoot en zie of hij niet wat slapen kunt, zegde het meisje, haar best doende om kalm te schijnen.

— Ik heb geen lust om te slapen. En ik zou niet kunnen. Het is misschien de laatste ochtend, dat wij bij elkaar zijn.

— O, moeder, sprek zo niet. Misschien zullen wij te rimen verkozend worden, wie weet het?

— Als het iemand anders zaak was, zou ik ook zo spreken. En, antwoordde de moeder; maar ik ben zo bang om u te verliezen, dat ik niets anders zie dan het gevar.

— Waarom, moeder? De man zeide, dat wij er beiden koud uitzagten. Suez herinnerde zich ook de woorden van die mannen van dien man, en werd hij nu van angst, toen zij dacht hoe hij Emmeline's hand had gekust en hoe hij kullende lokken openliet, en verzog dat zij puike waar was. Suez was christelijk opgebracht, gewoon om dagelijks in het bijbel te lezen, en gruwde er vrezender van, dat haar kind tot een levan van schande zou verkocht worden, als eenige andere christelijke moeder had kunnen doen; maar zij had geen hoop, geene bescherming.

— Moeder, ik denk dat het het goed zou worden, als zij beide plaats als kameerling konnd krijgen en als kameerling van naister bij een familie ik geloof dat zeker, taten wij er beiden naar zo frisch en vrolijk uit te zien als wij kunnen, en alles regeen wat wij kunnen doen, dan zal dat misschien wel gaan, zegde Emmeline.

— Moeder, ge kent mij, ik ben generaal te zijn, het hoofd der politie.

— Goe! Voor goudgelder, zeken, die gien uit de stad, heb ik oomiddellijk komen, som 25 voor de nacht, ik heb te ver van het ministerie verrijd, om het geld te halen, en het geringste in stel kan alles bevelen. Ik ver-zek, nu, dat gild te doen en het morgen in mijn hoofd te komen te behalen.

— Excellentie, u antwoorde de bankier, zeer verzot met het bezek, u het is mij hoog aangenaam, u eenen dienst te kunnen bewijzen. Hield ge soms niet vrolijk?

— Ja, Excellentie, ik heb u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen schuurde, k-

— Generaal, hoe heb ik u te danken, dat u mij zo goed hebt behandeld. Ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen, ik ver-waakt u dus morgen.

— De volgende morgen, zegde hij de bankier op het afgesproken uur naar het hotel van generaal Gergul, die hem vrolijk ontving en naar de reden van zijn bezoek, de vraag bragt den bankier in niet geringe verlegenheid; hij zag den generaal even op de hand en om de mond een oog onderscheid tusschen hem en den bankier, die hij nu enkel bijeen sch